

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, o žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro správní řízení proti rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK/33147/05/OSV-DS/7025/SD-228 a č. j. KUOK/33135/05/OSV-DS/7025/SD-227, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 5 Nc 24/2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2006, č. j. 5 Nc 24/2005 - 7,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2006, č. j. 5 Nc 24/2005 - 7, nebylo vyhověno žádosti žalobce (dále též „stěžovatel“) na ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů pro správní řízení týkající se rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje pod výše uvedenými čísly jednacími. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 22. 11. 2005, č. j. KUOK/33135/05/OSV-DS/7025/SD-227, byla podána u Krajského soudu v Ostravě dne 29. 11. 2005; dne 7. 12. 2005 však bylo soudní řízení přerušeno podle § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. a stěžovatel proti němu podal kasační stížnost (odmítnutou usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 3 Ads 25/2006 - 20, – pozn. Nejvyššího správního soudu). Rozhodnutí č. j. KUOK/33147/05/OSV-DS/7025/SD-228 pak žalobou napadeno nebylo a i podle sdělení pracovnice Krajského úřadu Olomouckého kraje toto rozhodnutí nabylo právní moci a žalobce proti němu nepodal žalobu. V obou věcech bylo tedy správní řízení ukončeno pravomocným rozhodnutím správního orgánu druhého stupně. Soud navíc uvedl, že mu nepřisluší ustanovovat zástupce účastníku správního řízení; tak by mohl učinit při splnění zákonných podmínek pouze pro řízení před soudem. Vzhledem ke shora uvedenému zde však podle soudu není žádné soudní řízení v uvedených věcech, pro které by bylo zapotřebí ustanovit žalobci zástupce. Proto soud žádosti žalobce o ustanovení zástupce nevyhověl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včasnou kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž namítl, že krajský soud vůbec neví, pod jakými spisovými značkami jsou uvedené žaloby vedeny. Podle stěžovatele nemůže být pracovníci Krajského úřadu Olomouckého kraje známo, že žalobce podal žalobu k soudu. Stěžovatel navrhl, aby usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2006, č. j. 5 Nc 24/2005 - 7, bylo jako zmatečné zrušeno a aby mu byla ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Pavla Frodlová.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod podané kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jde tedy o stěžovatelem tvrzenou zmatečnost řízení před soudem. Zmatečnost řízení před soudem může spočívat v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Z uvedeného výčtu vyplývá, že skutečnosti uvedené stěžovatelem v kasační stížnosti nemohly založit jím tvrzenou zmatečnost řízení; Nejvyšší správní soud navíc neshledal ani žádné jiné pochybení v postupu krajského soudu. Přesvědčení stěžovatele, že soudu není známo, pod jakými spisovými značkami jsou vedena řízení týkající se jím označených rozhodnutí, se nezakládá na pravdě, neboť krajský soud v odůvodnění svého usnesení vyložil, že ohledně jednoho rozhodnutí již bylo řízení před krajským soudem skončeno (a jak již uvedl Nejvyšší správní soud výše, bylo v dubnu roku 2006 skončeno i řízení o kasační stížnosti podané v této věci) a druhé rozhodnutí nebylo vůbec napadeno správní žalobou. Pokud jde o tvrzení stěžovatele, že pracovníci Krajského úřadu Olomouckého kraje nemůže být známo, zda žalobce napadl rozhodnutí žalobou, pak ani tato skutečnost není způsobila založit zmatečnost řízení. Ostatně soudy po podání žaloby doručují podle zákona její stejnopisy žalovaným. V dané věci soud toliko podpůrně použil informaci od pracovnice úřadu, jehož rozhodnutí mělo být podle stěžovatele napadeno. Krajský soud rovněž správně uvedl, že není v jeho pravomoci ustanovovat zástupce účastníkům správních řízení, nýbrž toliko účastníkům soudního řízení. Věc lze uzavřít tak, že krajský soud postupoval správně, pokud návrhu žalobce na ustanovení zástupce nevyhověl, neboť zde nebylo žádné probíhající soudní řízení v jím označených věcech, pro které se mohl žalobce ustanovení zástupce domáhat. Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřisluší.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu